

PATENTNI SPIS BROJ 3086.

Djordje Knežević, učitelj, Velika Kikinda, Banat.

Postupak i sprave za uništavanje stenica.

Prijava od 23. novembra 1923.

Važi od 1. jula 1924.

I.

Steničav krevet se rastavi, pa se sa ostalim delovima postelje, koji su zaraženi stenicama, unesu u komoru za dezinfekciju.

Komora je načinjena od gvozdene lima, a sastavljena je iz više bočnih slojeva. Padina i poklopac su joj kvadrati sa zaokrugljenim uglovima (sl. 1).

Vertikalni presek komore prikazuje sl. 2. Ona pokazuje, da je za padinu komora utvrđen prvi sloj bokova (sl. 2, I). Sem tog bočnog sloja koji je fiksiran za dno ima još i nekoliko pokretnih bočnih slojeva (sl. 2, II, III, IV, V), koji se slažu jedni na druge, a vrh sviju leži poklopac (sl. 2, p).

Svaki bočni sloj ima spolja svud unaokolo oko svog gornjeg ruba koritasti kanal (sl. 2, k), a pod donjim svojim rubom limenu traku savijenu na „glagol“ (sl. 2, g), čiji horizontalni deo pokriva koritasti kanal, a vertikalni deo sprečava, da se bočni slojevi mogu pomaci u stranu.

Bočni slojevi služe svrsi, da se zapremina komore po potrebi može povećavati, kada u njoj ima mnogo stvari, a smanjivati, radi uštede cijannatrijuma.

Koritasti kanal, na gornjem rubu svakog bočnog sloja, je za to, da se u njega metne pneumatična cev od gume (sl. 3, c), koja se priljubi uz bok koritastog kanala i uz horizontalni deo „glagol“ trake (sl. 3, k, c, g), te hermetično zatvori komoru, kada kroz ventil (sl. 1 v i sl. 3 v) cev naduhamo vazduhom.

Kada komoru hermetički zatvorimo, onda

razvijemo u njoj cijanovodičnu kiselinu — 92 sm³ vode, 35 sm³ sumporne kiseline i 23 gr. cijannatrijuma za svaki m³ komorine zapremine — u kojoj steničavi predmeti ostanu 4—5 časova, za koje vreme uginu sve stenice i njihova jaja.

Na dnu komore je smešten zemljan sud, u kome se nalazi smeša vode i sumporne kiseline (sl. 4, s) U grlo toga suda uturen je limen točir (sl. 4, l) u kome stoji cijannatrijum (sl. 4, cn). Točir ima horizontalnu pokretnu pregradu (sl. 4, d), koju možemo izvući pomoću vrvce (sl. 4, vr), čiji je kraj promoljen iz komore kroz rupicu (sl. 1 r). Kada se izvuče pregrada iz točira, da bi cijannatrijom upao u tečnost, rupica na komori se zapuši, te tako ne može iz komore da izidje ni malo otrovna gasa.

Kada prispe vreme za otvaranje komore, iz pneumatika se prvo ispusti vazduh, zatim se izdigne poklopac, da bi otišao gas koji je lakši od vazduha, pa tek tada se sme pristupiti vadenju stvari iz komore.

II.

Pošto je krevet u komori obesteničen, ponovo se sastavi, pa stavi na četiri podnožice (vertikalni presek podnožice pokazuje sl. 5) tako, da po jedna njegova noga udje u rupu pojedine podnožice (sl. 5 n pokazuje tu rupu).

Podnožice su od mase, koja ne upija ni ne propušta vodu. Medju centralnim trupom i periterijom podnožice nalazi se kanal, u koji se ulije vode (sl. 5, a, a), da stenice sa zem-

lje ne bi mogle ući u krevet, pošto bi u tom slučaju morale proći kroz sloj vode, što stenice nikad neće učiniti, jer od svoje volje ne ulaze u tečnosti.

III.

Da stenice ne bi mogle sa strane ući u krevet, on se prosto odmakne od zida i od svakog drugog predmeta za 30—40 sm.

IV.

Nad krevet se obesi štít (sl. 6 i u vertikalnom preseku sl. 7).

Štít je okvir od drveta (sl. 6, d), koji je nešto i duži i širi od kreveta. Na taj okvir je svud unaokolo montiran limen olučić (sl. 6, o i slika 7, o, o), u koji se ulije voda, da stenice koje padnu na štít, ne bi mogle dospeti u krevet. Preko tako montiranog okvira prilepi se ozgo platno ili hartija (sl. 7, h).

Štít čini za stenice neprobojan sloj medju tavanicom i krevetom.

Da se pak stenice ni po žicama, o kojima visi štít, ne bi mogle vratiti na tavanicu, kuke, koje spajaju štít sa žicama, takodje su izolovane kanalom u kome ima vode (vertikalni presek pokazuje sl. 8).

V.

Da bi smo pohvatali stenice koje se vrzu oko kreveta tražeći hrane, valja duž zidova, koji su blizu kreveta u visini od 100—120 sm. obesiti 10—15 komada stenicolovki.

„Stenicolovke“ su daščice duge 15—20 sm., široke 10—15 sm, debele 1—2 sm, čija je jedna strana, koja je okrenuta zidu izbrazdana (sl. 9). U brazdi tih daščica se u zoru zavuku stenice, koje su noću tumarale po zidovima. Za dana te stenicolovke skinemo sa zida, stenice iz brazda četkom iščistimo u

vrelu vodu, pa daščice ponovo obesimo na zid.

Na ovaj način se stenice ne mogu istrebiti jednim udarcem, ali ako se kreveti i ostali stenicama zaraženi predmeti ne propuste po potrebi uneti u komoru radi dezinfekcije, ako motrimo, da stalno bude vode u izolacionim olucima podnožica, štitova i kuka, ako stenicolovke svaki dan izčistimo, onda njihov broj naglo počne opadati, dok ih jednom sasvim ne nestane iz stana.

Glavno je pri ovom postupku to što stenice ne smetaju pri spavanju, jer ih u krevetu nema. —

PATENTNI ZAHTEVI:

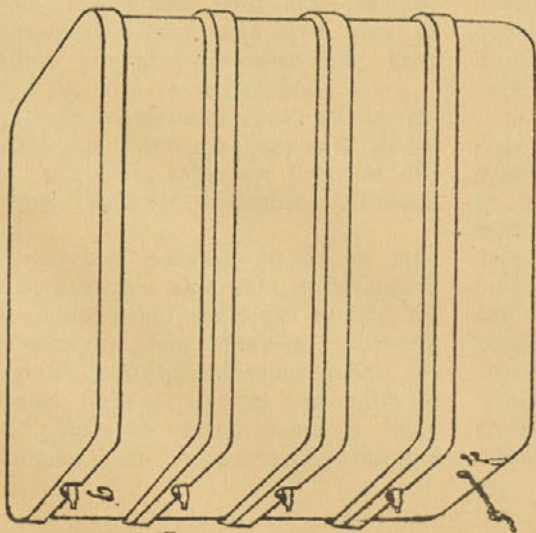
1. Postupak za uništavanje stenice, naznačene time, što steničavi kreveti prvo dodju u komoru radi dezinfekcije, a zatim budu izolovani podnožicama i štitovima, radi obezbeđenja od invazije stenica.

2. Komora za dezinfekciju naznačena time, što je načinjena kao sanduk od gvozdene lima, sastavljen iz bočnih slojeva, kojih svaki spolja oko gornjeg ruba ima koritast kanal, u koji se metne pneumatična cev od gume, a pod donjim rubom ima traku na „glagol“, čiji horizontalni deo pokriva koritasti kanal nižeg sloja (sl. 1., 2., 3.).

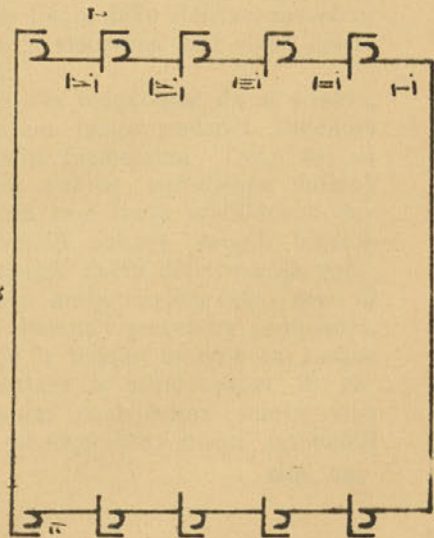
3. Podnožnice, naznačene time, što su načinjene kao dvostruk sud, koji u sredi trupa ima rupu za nogu od kreveta, a medju trupom i periferijom kanal za vodu (sl. 5).

4. Štít, naznačen time, što je načinjen kao drveni okvir, koji je optočen limenim olukom o ozgo pokriven prilepljenim platnom ili hartijom, a visi o izolovanim kukama (sl. 6, 7, 8).

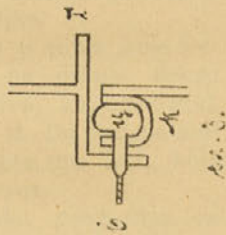
5. Stenicolovke, naznačene time, što su načinjene kao daščice, čija je jedna površina preko i uzduž izbrazdana (sl. 9).

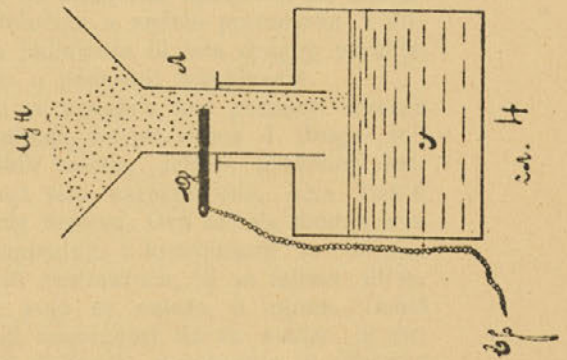
Tab. I.

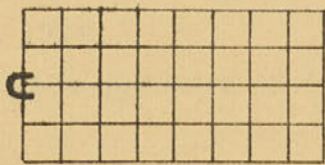
Tab. II.

Tab. III.

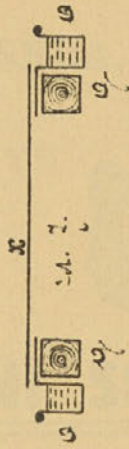
Tab. IV.

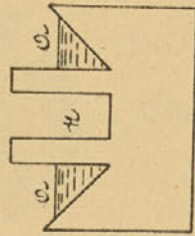
Tab. V.

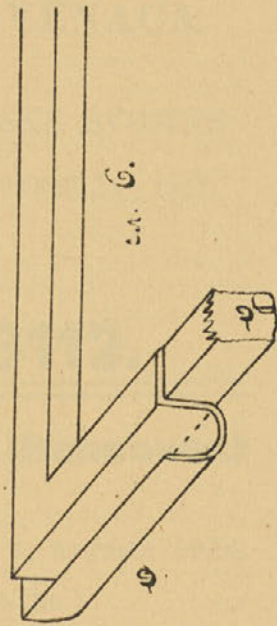
Tab. VI.

Tab. VII.

Tab. VIII.

Tab. IX.

